

повече; да яде, да са насыти него день, и да не остави нищо за утрето: И каква нужда е имал нѣкой да събере повече, или да остави за утрѣ, ако Богъ имъ давалъ доволното сѣкой день, безъ да останатъ никога оскъдни? „Оберите ѿ неѧ кійждо вѧсь на главо, по числу дѣшъ вашихъ. Никтоже да ѡставляетъ ѿ неѧ на утрѣе“.[1] Друго въ шестѣмъ день преди съботата, то естѣ, въ петкътъ да събиратъ двойно количество, та да имѧтъ за въ съботата, защото тойзи день ѣ былъ твърдѣ честенъ праздникъ за почитаніе, и трѣвало сичкий народъ да празнува, и спокойствува въ молитва, и благоговѣніе, та за тѣи Богъ не одждавълъ манната презъ съботниѧтъ день: „Въ шестъ днѣй собирайте: а въ седмѣи събѣѡта, не ѡбращете въ неѧ.“[2] Тѣи былъ заповѣдалъ Богъ; но що сѧ правила Евреини? Сѣкой Евреинъ не е ли ималъ толкова манна, колкото мѡ трѣвало сѣкой день? да; нѣкой сѧ не задоволавали въ това, което имъ давалъ Богъ; тѣ искали още повече, та да имѧтъ и за утрѣ, защото сѧ страхѡвали да не бы нѣкакъ да сѧ свърши онаѧ манна, която падала сѣкой день изобылно и толко много, цѡто покрывала лицето на земята. И тѣи е было лихонство дѣто да иска нѣкой повече отъ колкото мѡ, стигало, и трѣвало: „Богатолѡбие естѣ, ѣже имѣти болѣе ѡпредѣленнаго“. Тѣи събрали повече, и оставили ѧ за утрѣто, нѣ сѡтринта ѧ намѣрили червасала, и вмирисана: „И ѡставиша нѣцыи ѿ неѧ на утрѣе, и возгниѧ сѧ червми, ѡ возсмердѣсѧ“. Нѣкои пакъ като трѣвало да почитатъ съботниѧ день, защото имали наврана отъ напредъ и за него день, не почитали честь-та на празника, и изливали взнъ отъ шатрыгы си на полето за да събиратъ манна; това е голѣмо лихонство, дѣто да сѧ не рада на онова, което има, нѣ да сѧ трѡди и за онова, което нѣма: „Богатолѡбца не ѡвеселѧютъ притѧжѧннаѧ, но ѡпечалѧютъ недостатѣннаѧ“. Тѣи изливали да съберѧтъ манна, нѣ манна не намирили, и върцали сѧ съ празны рѡцѣ: „Бысть же въ день събѣѡтнѣи, ѡдѡша нѣцыи ѡзъ людеѣи собирати, ѡ не ѡбрѣтѡша.“[3] И стои имъ сѧ на лохонщиты да истеглатъ добрѣ; нека ѡчервивѧ, нека сѧ ѡвони онова повече, когато тѣи сѧ имали доволното, и нѣжното, което имъ е давалъ Богъ; нека сѧ трѡдатъ залѡдо, нека не намиратъ

[1] Исход. гл. 16, ст. 16 и 19. [2] Тамже гл. 16, ст. 26. [3] Тамже гл. 16, ст. 27.